

Les Vendranes

Vacarisses

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: A la part nord el terme de Vacarisses
Emplaçament Ctra. B-122. Camins en direcció sud al km 12 o al km 13

Coordenades:

Latitud: 41.61658
Longitud: 1.92656
UTM Est (X): 410568
UTM Nord (Y): 4607763

Classificació

Número de fitxa 08291 - 13
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Modern Contemporani Popular
Segle XIV-XX
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Gran masia en un estat de conservació desigual. Algunes parts requiririen rehabilitació.
Protecció Inexistent
Accés Restringit
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 002100400DG10G
Autoria de la fitxa Jordi Piñero Subirana
Data de registre de la fitxa: dv., 23/04/2010 - 02:00

Descripció

Gran masia encerclada dins d'una espècie de muralla que li dóna un aspecte de fortificació, dins la qual hi ha l'habitatge principal amb diversos coberts annexos i un habitatge secundari. Fora del clos queden dos coberts independents, un dels quals devia ser una pallissa, situada al costat d'una era enrajolada de forma quadrada, i també una construcció amb dos cups. La porta d'entrada a l'interior del clos tancat, adovellada, fou construïda el 1816 i l'edifici principal fou modificat o reconstruït entorn del 1800.

L'habitatge principal és de planta rectangular, amb planta baixa primer pis i golfes, amb coberta a dues vessants. La façana principal, orientada a migdia, té diferents obertures de distribució irregular però perfectament emmarcades amb carreus escairats, entre elles un balcó i un portal amb arc escarser. A l'angle sud-oest de la planta superior té una galeria amb arcades a les dues façanes. La façana també conserva restes d'un rellotge de sol força malmès. Les parets són arrebossades d'un color blanquinós i tenen carreus perfectament escairats a les cantoneres. L'interior de la casa conserva les característiques d'un habitatge rural del segle XIX o principi del XX, amb algunes habitacions interessants, com ara una alcova. La casa té adossat un cos modern, més baix i formant una terrassa, a la part de llevant, així com altres coberts adossats en aquest angle. Per la banda de ponent també té adossat un altre cobert.

A la part de migdia s'aixeca una construcció menor que sembla que havia tingut funcions d'habitatge secundari, tot i que és coneguda com "la Pallissa". És tracta d'una construcció de força qualitat, anterior a la remodelació de la masia l'any 1800. És de planta més o menys quadrada, amb dues plantes. La porta d'entrada és a la segona planta i està emmarcada amb llinda i brancals de carreus treballats de color rogenc, que semblen reaprofitats d'una altra construcció. També té una finestra amb arc de mig punt adovellat. Cal destacar l'existència d'una construcció independent, fora del clos principal, amb dos cups quadrats. Aquests cups independents devien correspondre als rabassaires, que estaven obligats a elaborar el vi a casa de l'amo. En les masies del Bages, per exemple, són molt habituals. La masia es troba emplaçada en un pla sobre un turó, proper al torrent de Can Còdol. Es tracta d'un lloc de pas de diversos camins que enllacen les masies d'aquesta zona aïllada del municipi amb els nuclis de població propers (Rellinars i Vacarisses).

Observacions:

Camins d'accés restringits amb cadenes.

Un element destacable és l'alzina centenària situada al sud-est de la casa, probablement la de major diàmetre de totes les del Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i serra de l'Obac.

Història

El segle XIV ja es troben documentats a Vacarisses membres de la família cognominada Vendranes. L'any 1456 l'heretat del mas la tenia Joan Vendranes, casat amb una muller de cognom Miralda, de Vallhonesta. Joan va morir intestat i amb els fills menors, de manera que es va fer càrrec del mas el seu pare, Guillem Vendranes. Ja a la segona meitat del segle XVI el propietari era Montserrat Vendranes, el qual l'any 1564 també posseïa els masos Vilanova, Ramona, Teulada, Montada, Martina i Puig, tots ells enderrocats. Montserrat Vendranes era batlle de Vacarisses l'any 1597. El mas pagava un cens de 16 sous i 6 diners, més 5 quarteres de civada i mitja quartera de forment i, per raó de la quistia, 15 sous i 4 diners, a més dels delmes corresponents. Els següents propietaris foren Montserrat Vendranes (testà el 1645), Francesc Vendranes i Castellet (testà el 1677), Lluís Vendranes (1683), Lorenç Vendranes i Serra (testà el 1715) i Josep Vendranes (1759). Es coneixen les afrontacions del mas de l'any 1727. L'any 1759 tenien diverses peces de terra contractades a rabassaires. Del final del segle XVII i del XVIII es coneixen diverses branques de la família establertes a Barcelona (concretament, Francesc Vendranes, un adroguer), a Manresa (un notari, botiguers i pintors) i a Olesa. Als segles XVIII i XIX els propietaris van aprofitar el bon moment de la vinya i la casa es reformà considerablement entorn de 1800. L'any 1941 Pere Figueres i Rossinyol, pare de l'actual propietària va comprar la masia a Salvador Valls Girbau. Fins l'any 1952 es va mantenir l'explotació agrícola al mas, en el període final a càrrec de la família del masover Juan Cid.

Bibliografia

- AA.DD. (2006). Catàleg de masies i cases rurals susceptibles de recuperació o preservació. Ajuntament de Vacarisses; Associació Catalana de Municipis i Comarques; SART-FEC, Universitat de vic, fitxa 19
- BOIX PUIG, Pere (2005). "Les Vendranes", Balcó de Montserrat, núm. 447, (novembre).
- FLOTATS, Antoni (1979). Vacarisses, assaig històric d'un poble.
- FLOTATS, Antoni (1994). Miscel·lània vacarissenca. Ajuntament de Vacarisses
- VALLS i PUEYO, J. (1994). "El mas de les Vendranes", Balcó de Montserrat, núm. 315 (novembre)
- VALLS i PUEYO, J (1997). "Lo bosch de la questio", Balcó de Montserrat, núm. 342 (febrer)
- VALLS i PUEYO, J. (2002). "Els Vendranes", Balcó de Montserrat, núms. 405 i 406

